

Van meisje in hippiejurk tot succesvolle zakenvrouw

Lilian Smal-Beereboom was een kleurrijke vrouw met een sterke persoonlijkheid.
PRIVÉFOTO

Lilian Smal-Beereboom 1957 - 2017

NICOLETTE VAN DER WERFF

Ze bereisde de wereld, leerde overleven in een dorre omgeving en werkte in een vegetarisch restaurant. Dat bleek een prima leer-school voor een succesvolle zakelijke carrière.

Na de sociale academie ging Lilian Smal-Beereboom (16 februari 1957 - 26 september 2017) in een kibboets wonen om vervolgens jaren met haar vriend over de wereld te trekken en in zijn vegetarische restaurant De wankelende tafel aan de Haagse Mauritskade te werken.

Het was een vrij bestaan waar ze van genoot zolang het duurde. Want toen ze een nieuwe uitdaging zocht trok ze een mantelpak met hoge hakken aan en stapte de Haagse divisie van een groot Amerikaans communicatiebedrijf binnen en vroeg of ze de directeur mocht spreken. Hij moest ietwat overrompeld zijn geweest door haar hartelijke, ontwapenende natuur want enige business-ervaring had Lilian niet.

Desondanks mocht ze het een paar maanden komen proberen. Als een soort van stage met een kleine vergoeding. Lilian, die in haar kibboetstijd letterlijk in een droge woestijn had leren overleven, bleek het in de harde Angelsaksische zakenwereld goed te doen. Van een meisje in een hippiejurk werd ze een zakenvrouw die 's ochtends vroeg door een chauffeur werd opgehaald om het eerste vliegtuig naar Stockholm te kunnen pakken waar ze met een tabaksindustriële om de tafel moest.

Na met plezier boven De wankelende tafel gewoond te hebben verhuisde ze met haar man naar een appartement even verderop aan de kade. Want welke ontwikkelingen ze ook doormaakte in haar leven, de Mauritskade bleef haar stek. Ze roerde zich ook in Buurtschap 2005. De Denneweg kampte lange tijd met leegstand. De winkeliersvereniging, waar ze de communicatie voor haar rekening nam, probeerde daar wat aan te doen.

Nieuwspoort

Voor haar werk bij de Amerikaanse firma kwam ze geregeld bij Nieuwspoort over de vloer. Binnen de informele sfeer van het perscentrum en de sociëteit, waar politici en journalisten elkaar ontmoeten, was Lilian op haar best. Ze werd gevraagd om zitting te nemen in het bestuur en leerde zo onder meer Angela Merkel en Jan Peter Balkenende kennen. Het was een vrijwilligersbaan waar ze na haar werk tot diep in de nacht mee bezig was.

Toen ze ontslag nam bij de Amerikaanse firma om haar eigen communicatiebureau te beginnen floreerde dat van meet af aan. Grote bedrijven wisten haar direct te vinden. De diagnose borstkanker leek een streep door de rekening. Terwijl collega's haar accounts overnamen werkte Lilian aan haar gezondheid. Het was een ervaring die heel veel met haar deed. Toen

ze de zakenwereld vanaf een afstandje bekeek en zich omarmde voelde door oude vrienden die haar niet vergeten waren was het niet moeilijk om te besluiten wat ze met de rest van haar leven wilde. Samen met haar man koos ze weer voor het vrije bestaan zoals ze vroeger deden. Weliswaar stukken comfortabeler en luxer dan vroeger in hun oude kampeerbus maar wel met het zelfde gevoel van vrijheid. Lilian herstelde. Er volgden heerlijke jaren. Ze besteedde veel tijd aan vriendschappen, ging zelfs koken, en was heel gelukkig. Toen jaren later bleek dat ze longkanker ontwikkeld had was ze moedig en sterk. In plaats van behandeling met chemokuren koos ze voor een dieet van dagelijks een feestelijke lunch met vrienden op een terras. Ze leefde langer dan verwacht. Lilian Smal-Beereboom overleed thuis aan de Mauritskade op 60-jarige leeftijd.